718/05

Den 3. marts 2005 blev i sag nr. 64.126:

xxxxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx xxxxxxxx xxxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager ved sin advokat over, at selskabet med virkning fra 1/4 2004 ikke længere anser klageren for berettiget til præmiefritagelse.

Selskabet har henvist til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med 2/3.

Det fremgår af sagen, at klageren, som er født i 1963, har arbejdet som sælger for en virksomhed i Østrig. I april 2002 var hun involveret i 2 færdselsuheld henholdsvis den 11. og den 18. april. Hun var ikke indlagt på sygehus i forbindelse med uheldene. De skader, hun har pådraget sig som følge af færdselsuheldene, er således alene af psykisk karakter. Klageren blev sygemeldt efter det seneste uheld.

Klageren anmeldte skaderne til selskabet i juli 2002. Selskabet bevilgede midlertidig præmiefritagelse, hvilket løbende blev forlænget på baggrund af oplysninger fra kommunen. Selskabet tilkendegav i forbindelse med de midlertidige bevillinger af præmiefritagelse, at

"Vi vurderer fortsat Deres erhvervsevne i forhold til Deres erhverv som sælger. Fortsætter De med at være sygemeldt, vil vi på et tidspunkt vurdere Deres generelle erhvervsevne."

Af statusattest dateret 23/7 2003 fra Distriktspsykiatrisk Team fremgår:

"Pt. har siden da fortsat individuel samtaleterapeutisk behandling her med aktuel overvejelse om, at pt. skal overgå til gruppeterapeutisk behandlingstilbud.

Efter forløbet og vurdering af pt. er diagnosen ændret fra maj d.å. til DF60.6 - ængstelig (evasiv) personlighedsstruktur, der karakteriseres ved generelt at afvige fra det i kultursammenhæng forventede og accepterede, herunder erkendelse og holdninger, følelsesliv, impulskontrol og behovstilfredshed samt interpersonelle forhold. Samtidig må adfærden være gennemgribende unuanceret, utilpasset og uhensigtsmæssig. Dette går ud over såvel pt. som omgivelserne og må forventes at være en vedvarende grundstruktur i pt.s karakter, der i øvrigt er præget af sensivitet, ængstelse, usikkerhed og mindreværdsfølelse med tendens til at føle afvisning og kritik i sociale situationer. Pt. fremtræder ikke depressiv, men i pressede situationer kan der forekomme angst. Får ikke medicin bortset fra hun har adgang til tbl. Alopam 15 mg efter behov, ½ - 1 tbl. højst x 3 dgl. Der arbejdes psykodynamisk med at styrke og modne pt.s uhensigtsmæssige forsvar og pt. giver udtryk for, hun selv føler, hun er i stand til dette. Der må ikke forventes, at man radikalt kan ændre pt.s personlighedsstruktur, men at ved en længerevarende psykoterapeutisk indsats, evt. via fortsat gruppeterapi, kan styrke pt.s forsvar og ændre adfærd i en mere hensigtsmæssig retning. Uanset om behandling fremover funderes på individuel eller gruppeterapeutisk tilbud, må den forventes at vare yderligere mindst 1-2 år."

Den 5/2 2004 modtog selskabet journaludskrifter fra kommunen samt meddelelse om bevilling af flexjob dateret 29/1 2004. Det fremgår heraf, at klageren er tilkendt løntilskud med 2/3. Jobbeskrivelsen er angivet som "Salgsassistent" og under "Skånehensyn" er anført:

"S.F. [klageren] kan på baggrund af de helbredsmæssige forhold ikke magte beskæftigelse på fuld tid. Hun kan maks. arbejde 15-20 timer ugentligt. (p.t. 14 timer – til behandling hos DT ophører).

S.F. kan ikke magte stressende arbejdsfunktioner."

Selskabet meddelte herefter i skrivelse af 16/2 2004, at klageren ikke længere ansås for berettiget til præmiefritagelse. Det blev dog tilkendegivet, at præmiefritagelsen blev forlænget indtil 1/4 2004.

Af udtalelse af 9/6 2004 fra kommunen til flex-job-arbejdsgiveren fremgår:

"S.F. har oplyst til mig, at hun har det bedst helbredsmæssigt om formiddagen, hvorfor hun også fungerer bedst rent arbejdsmæssigt på det tidspunkt af dagen. Det fungerer godt for S.F. at arbejde de ca. 14 timer pr. uge, og hun føler ikke, at hun vil kunne kan magte at øge sit ugentlige timetal. Susanne har varige skånebehov i forhold til sit helbred, hvilket er grunden til at hun har fået bevilliget fleksjob. Det er dermed også vigtigt, at der bliver taget de nødvendige hensyn på arbejdspladsen, så S.F. kan fungere bedst muligt.

S.F. vil gerne understrege, at hun er samarbejdsvillig og er indstillet på at prøve at følge den nye arbejdsplan med eftermiddagsvagter. Som S.F.'s socialrådgiver anbefaler jeg at arbejdsplanen afprøves over en periode på f.eks. 3 måneder, hvor der løbende bliver mulighed for at evaluere på, hvordan det går. Dette for at hindre, at S.F. bliver belastet i et omfang som kan være med til at forværre hendes helbredstilstand. Håber De som arbejdsgiver er interesseret i at det går S.F. godt, og at De er indstillet på at samarbejde og tage de nødvendige skånehensyn, for at S.F. kan fungere i sit arbejde. Det forventes at De og S.F. i fællesskab får lavet en aftale for det videre forløb, og at R. kommune får en tilbagemelding på hvilken aftale, der er indgået."

Det indklagede selskab har under behandlingen i nævnet indhentet en speciallægeerklæring fra speciallæge i psykiatri V.K. Af erklæringen dateret 11/10 2004 fremgår:

"**Psykiatriske diagnoser**

F48.0 Neurasteni

F61 Forstyrret personlighedsstruktur (evasiv person med potential for somatoform autonom dysfunktion)

F45.3 Somatoform autonom dysfunktion (episodiske gastrointestinale og kardiale sensationer)

Konklusion

S.F. er en 40-årig samlevende kvinde, der har arbejdet inden for butiksområdet i Danmark og Tyskland, og som var under erhvervsudøvelse i Hamburg, da pågældende henholdsvis 11. og 18/4-2002 involveredes i trafikuheld. Som S.F. beskriver hændelserne, kan det ikke antages at pågældende var udsat for nogen form for fysisk traumatisering, heller ingen andre personer blev skadede, og som jeg forstår redegørelsen var de materielle skader minimale. Efter den sidst stedfundne henvendelse returnerede S.F. til Danmark, hvor hun dagen efter henvendte sig til sin praktiserende læge, og hvor hun efterfølgende henvistes til det regionale distriktspsykiatriske team. Ved gennemsyn af den i Distriktspsykiatrisk Team oprettede journal ses det at S.F. omtalte trafikuheldene ved journaloptagelsen, men at pågældende ikke efterfølgende har diskuteret disse med behandlerne og de af teamet af fremlagte diagnoser refererer ikke til trafikuheldene. Ved den aktuelle undersøgelse præsenterer S.F. en symptomatologi, der opfattes som en kronificeret belastningsreaktion af overvejende neurastenisk karakter, og hvis opståen og udformning præges af pågældendes habituelle psyke.

Da dekompensationen har bestået i mere end to år, mener jeg det overvejende sandsynligt at der er tale om en kronisk lidelse, der umuliggør at pågældende vender tilbage til at arbejde på normale vilkår, hvorimod jeg finder det sandsynligt at pågældende vil være i stand til fortsat at bestride sit nuværende fleksjob med 14 timers ugentlig beskæftigelse."

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal bevilge præmiefritagelse fra 1/4 2004, indtil Arbejdsskadestyrelsen har truffet afgørelse i arbejdsskadesagen.

Advokaten har til støtte for sin påstand i klageskrivelsen af 27/5 2004 anført:

"Hun har siden 01. februar 2004 været i flexjob som butiksansat i 14 timer pr. uge,

Hun får angstanfald ved bilkørsel i uvante omgivelser og er i det hele taget psykisk meget medtaget efter de 2 uheld ligesom det lægefagligt er vurderet,

at der er tale om en varig begrænsning af arbejdsevnen,
at S.F. ikke magter revalideringstiltag eller andre foranstaltninger og
at arbejdsevnen er betydelig nedsat, og
at der ikke er mulighed for at reducere de barrierer, som de helbredsmæssige forhold giver S.F.

og Arbejdsskadestyrelsen er anmodet om at træffe afgørelse vedr. erhvervsevnetabet."

Advokaten har endvidere i skrivelse af 24/6 2004 anført, at det af skrivelsen af 9/6 2004 fra kommunen til klagerens arbejdsgiver fremgår, at klageren har varige skånebehov, og at hun alene er i stand til at arbejde ca. 14 timer pr. uge.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 25/6 2004 anført:

"Som begrundelse for denne vurdering udtaler Danica Pensions lægekonsulent psykiater J.B., at S.F. har en mindre indgribende personlighedsforstyrrelse, som ikke nedsætter hendes generelle erhvervsevne med mere end halvdelen, hvis hun jobplaceres med skånehensyn.

Det fremgår endvidere af slutattesten fra distriktspsykiatrisk Team, at S.F. ikke fremtræder depressiv, men at der i pressede situationer kan fremkomme angst, hun får ikke længere medicin, men har adgang til dette efter behov. S.F. er endvidere overgået til gruppeterapeutisk behandling, og hun er inde i en væsentlig dynamisk proces, der på længere sigt vil fungere styrkende for hendes funktionsniveau.

På baggrund af dette vurderer Danica Pensions lægekonsulent S.F.'s generelle erhvervsevne til at være nedsat til mellem 1/2 og 1/3, hvorfor hun ikke opfylder betingelserne for fortsat præmiefritagelse.

Afslutningsvis kan vi oplyse, at det fremgår af bevillingen af fleksjob, at S.F. kan arbejde maks. 15-20 timer om ugen dog ikke i stressende arbejdsfunktioner. Det, at hun er bevilget fleksjob med 2/3 løntilskud, er dog ikke er ensbetydende med, at

hendes generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mere, idet løntilskuddet bliver vurderet i forhold til arbejdsevnen i det konkrete job. Kommunen kan lade andre forhold end de rent helbredsmæssige forhold indgå i deres vurdering. I Danica Pensions vurdering af erhvervsevnen indgår kun de helbredsmæssige forhold."

Selskabet har endvidere i tilknytning til den indhentede speciallægeerklæring i skrivelse af 15/11 2004 anført:

"Papirerne har været forelagt for Danica Pensions lægekonsulent, speciallæge i psykiatri, der fortsat vurderer S.F.'s generelle erhvervsevne til at være nedsat til mellem 1/2 og 1/3. Begrundelsen for dette er, at overlæge V.K. i sin erklæring af den 11. oktober 2004 beskriver, at S.F. er godt begavet og ikke frembringer symptomer på demens eller anden organisk sygdom i centralnervesystemet. S.F. virker opgivende og trist, men ikke melankolsk. Danica Pensions lægekonsulent vurderer, at der ikke er påvist forhold som gør, at erhvervsevnen skulle være nedsat til mellem 1/2 og 1/3. Lægekonsulenten udtaler endvidere, at der i den nye erklæring ikke er fremkommet nye oplysninger, hvorfor vi fastholder vores tidligere afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringstageren fritages for præmiebetalingen, hvis forsikredes arbejdsevne som følge af sygdom eller ulykkestilfælde nedsættes til 1/3 eller mindre, hvorved forstås, at han ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3 – bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og finder det på det foreliggende grundlag ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3 efter den 1/4 2004.

Da nævnet herefter ikke kan kritisere selskabets afgørelse,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Underskrevet i formandens fravær

Henning Jønsson
direktør